

Любовта - изпитание за свободни хора ("Евгений Онегин")

10.10.2018, 13:33 ч.

Любовта - изпитание за свободни хора ("Евгений Онегин")

Александър Сергеевич Пушкин е един от най-ярките представители на руската класическа литература, представящ социалните противоречия в руското общество. В произведението си "Евгений Онегин" Пушкин представя живота на един от руските богаташи, който се откъсва от еднообразието на обществото в града, отива на село и така успява да доопознае себе си. Голяма част от произведението си Пушкин отделя на любовта между Онегин и Татяна. Той изгражда тези два образа с много любов и топлота.

Любовта е най-силното и съкровено човешко чувство, тя е една от движещите сили на човечеството, тя дава сили, смелост и вдъхновение, "любовта е по-силна от всичко". Евгений Онегин се среща с истинската любов, но тъй като е все още сляп за нея я отминава. Онегин е противоречива личност, себелюбец, страдащ егоист, не показва истинската си същност, прикрива себе си. Прави се на такъв, какъвто искат хората да бъде. Неспособен е за приятелство именно заради голямата си прикритост. Самотен е и в любовта.

Татяна е лицето, олицетворяващо руската народност, тя е нежно създание в среда, в която всичко е сухо и мъртво. Тя е едно рядко красиво цвете, има най-чисти и невинни чувства, тя е като едно дете. Характерът на Татяна е свито момиче, мълчаливо, срещата и с Онегин я кара да опознае любовта, чувствата и емоциите, които тя изпитва са по-различни, искрени, неопитна, доверчива, затворена в себе си и в своя малък свят от романтика, влюбена. Татяна има силата сама да изрази своите чувства в писмото до Онегин, макар това да не е прието в тогавашното общество:

Друг!...не, сърцето вече знае:

друг няма да му стане мил:

Аз твоя съм-твой бог желае,

тъй съд върховен е решил

животът ми на теб обречен,

за тая среща без залог;

знам, ти си май пазител вечен

и тук те е изпратил бог...

Но Евгений Онегин не отговаря на чувствата на девойката. Той не я обича, постъпва честно и откровенно без да я мами. Любовта между тях не може да се осъществи и поради това, че Татяна е романтична, за нея любовта може да бъде или най-великото блаженство, или най-голямото страдание. Онегин е на другия полюс, той е прагматик, човек искащ да извлече максимална полза от връзката си. Онегин е здраво свързан с действителността, в него няма нищо мечтателно, фантастично. При срещата с Онегин, Татяна мълчи, тя чака отговор, всичко е казала, чрез писмото си и е притеснена. Тази среща я кара да доопознае себе си, любовта я подтиква да направи неща, за които не е и предполагала преди. Татяна е нещастна в любовта поради това, че среща човек, който

не разбира чувствата ѝ и не може да изпълни мечтите ѝ.

Друг образ в "Евгений Онегин" е Владимир Ленски, младеж, незапознат с неволите и жестокостите на живота, жив пълен с енергия, приема с усмивка света, иска да изживее прекрасния момент. Влюбен е и силно желае Олга. Онегин вижда у него това, което не си е позволил да бъде - непосредствен, прибързан, горделив. Тъжна е картината на дуела и смъртта на Ленски, как двама приятели погубват живота си, как ще сторят непоправимото, как една личност жадна за живот е погубена от свой приятел.

Олга Ларина е пълна противоположност на Татяна, Олга е много жизнерадостна, весела, привлекателна, приема живота си с лекота и наслаждение, но външната ѝ красота не може да скрие бедността на найния вътрешен свят. Тя живее по общоприетите дворенски правила. Смъртта на годеника ѝ Ленски я притеснява съвсем за кратко, тя бързо се омъжва за друг. След дълго патуване из Русия, след години Онегин отново среща Татяна, вече красавица от висшето светско общество, омъжена за знатен княз, Онегин се влюбва в нея и силно страда от несподелената си любов. Пламенното му писмо е израза на силните му искрени чувства:

Да знаехте как е ужасно
в любовна жажда да гориш
и с жаден разум-всекичасно
жарта в кръвта си да гасиш

Макар да обича Онегин Татяна не иска да гради своето щастие върху нещастията на своя съпруг. Чувството за изневяра в нежната душа не и позволява да мами мъжа си. Исква да му остане вярна до край:

Обичам ви (защо да лъжа),
Но ме венчаха за друг човек
И вярна ще съм му навек

Не може да има щастие изградено върху лъжа и измама, върху подлост и лукавство. Така голямата и чиста любов между Татяна и Онегин остава несподелена, а писмата между двамата - изповедите на две души.

Безпорно романът в стихове "Евгений Онегин" на Пушкин успява да се докосне до душата на читателя и да го накара да изпита чувствата на героите. Образът на Татяна Ларина, ще вълнува всяко човешко сърце със силата на волята и характера си, със своята истинска нравствена красота, докато Евгений Онегин е любим герой на читателите. Любовта между двамата е трогателна, чиста, но за съжаление остава несподелена.